

101

20. des.

L Ö G

um breyting á lögum nr. 37 27. júní 1921, um lestagjald af skipum.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

2. gr. laganna breytist og verði þannig:

Lögreglustjórar innheimta gjald þetta í byrjun útgerðartímans, þar sem skipið er skrásett, þó aldrei síðar en 1. apríl ár hvert.

Um greiðslu gjaldsins í ríkissjóð fer sem um aukatekjubókargjöld.

2. gr.

Fyrri málslíður 4. gr. laganna falli niður.

3. gr.

Þegar lög þessi hafa öðlast staðfestingu, skal færa þau inn í meginmál laga um lestagjald af skipum, nr. 37 27. júní 1921, og gefa þau út svo breytt.

4. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1946.

Gjört í Reykjavík, 20. desember 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Pétur Magnússon.

102

20. des.

L Ö G

um breyting á ábúðarlögum, nr. 87 19. júní 1933.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

3. gr. laganna orðist svo:

Hver sá, sem á jörð, er undanfarið hefur verið í sérábúð og hann nýttar ekki sjálfur, er skyldur að byggja hana hæfum umsækjanda gegn hóflegu eftirgjaldi að dómi úttektarmanna.

Nú hefur maður nýttjað jörð, sem hann á, og dvelur þar ekki sjálfur né fjölskylda hans, en tún fer í órækt, mannvirki níðast niður eða jörðin rýrnar svo, að sveitarfélagið bíður hnekki af, allt að dómi úttektarmanna, getur þá sveitarstjórn krafizt þess, að jarðeigandi bæti það, sem áfátt er, innan tveggja missira eða hann byggji jörðina frá næstu fardögum samkvæmt 1. málsgrein. Nú byggir landsdrott-

inn ekki jörð sína fyrir 15. marz, og skal honum þá skylt að bjóða sveitarstjórn 102
innan 6 daga að ráðstafa ábúð á jörðinni gegn hæfilegu eftirgjaldi. Ef ágreiningur 20. des.
verður um eftirgjald, skulu úttektarmenn meta, en hvor aðili um sig getur krafizt
yfirmats samkvæmt 53. gr.

Sveitarstjórn getur krafizt þess, að landsdrottinn láti fylgja jörðinni nauðsyn-
leg hús og mannvirki, er henni hafa fylgt, og ekki í lakara lagi en telja verður
meðallag í þeim hreppi að dómi úttektarmanna, miðað við landverð jarðarinnar, eða
setja tryggingu fyrir, að svo verði.

Sinni sveitarstjórn ekki boði landeiganda um að ráðstafa ábúð á jörð hans
samkv. grein þessari innan mánaðar, er landsdrottinn skylt að auglýsa jörðina til
ábúðar. Geti hann þá ekki byggt hana, má hann ráðstafa jörðinni næsta fardagaár.
Næsta ár skal hann bjóða sveitarstjórn enn að ráðstafa jörðinni, ef hann hefur ekki
byggt hana sjálfur fyrir þann tíma, er áður greinir. Er þá sveitarstjórn heimilt að
byggja jörðina til lífstíðar, þannig að óheimilt sé að byggja ábúanda út af jörðinni,
þó að landsdrottinn sjálfur eða skyldulið hans, sbr. 9. gr., óski að fá jörðina til ábúðar.

Þegar svo hefur gengið 3 ár í röð, að jörðin byggist ekki, er jarðeiganda
heimilt að ráðstafa jörðinni sem hentast þykir.

Hafi enginn not jarðarinnar, er landsdrottinn ekki skylt að greiða af henni opin-
bera skatta, en önnur lögskil verður hann að inna af höndum.

2. gr.

4. gr. laganna orðist þannig:

Nú sinnir jarðeigandi ekki kröfu sveitarstjórnar, er um ræðir í annarri málsg. 3. gr.,
eða vanrækir að bjóða sveitarstjórn jörðina til ráðstöfunar, svo að jörðin
fer í eyði eða hús á jörðinni eru fallin, hafa verið rifin eða annað það gert, er eig-
endur jarðarinnar síðustu 5 árin eiga að mestu sök á, og getur þá hlutaðeigandi
hreppsnefnd krafizt þess, að sýslumaður auglýsi jörðina til sölu. Sýslumaður rann-
sakar því næst alla málavexti og aflar sér nauðsynlegra upplýsinga, þar á meðal
umsagnar hlutaðeigandi úttektarmanna, ef um jarðniðslu er að ræða. Nú telur
sýslumaður kröfu hreppsnefndar réttmæta, og skal hann þá, að undangengnum
úrskurði, bjóða jörðina upp og selja hæstbjóðanda, endi leggi kaupandi fram skil-
riki fyrir því, að hann geti innleyst jörðina og rekið á henni hæfilegan búskap, og
enn fremur yfirlýsingu um, að hann geri jörðina að ættaróðali.

Nú fullnægir kaupandi ekki þessum skilyrðum, og hefur þá hreppsnefnd heim-
ild til að ganga í kaupin.

Söluákvæði þessi taka þó ekki til hjáleigna með óskiptu beitolandi úr heima-
jörð, þar sem sami er eigandi að báðum jörðunum, enda sé jörðin nytjuð og sam-
eiginlegt ræktað land ekki minnkað.

3. gr.

Aftan við 44. gr. laganna bætist: Geti ábúandi ekki keypt ábýlisjörð sína eða
vilji það ekki, hefur sveitarstjórn heimild til að ganga í kaupin með þeim skil-
málum, er hún var boðin ábúanda, og skal landsdrottinn því senda sveitarstjórn
samrit af tilboði sínu til ábúanda.

4. gr.

45. gr. laganna, 1. málsg., orðist svo:

Þá er leiguliðaskipti verða á jörðum, skal taka þær út með lögmati skoð-
unargerð. Áður en úttektin fer fram, skal byggingarbréfið liggja frammi til athug-
unar fyrir úttektarmenn, hvort það sé lögum samkvæmt. Þegar úttektarmenn hafa
fullvissað sig um, að svo sé, skulu þeir rita samþykki sitt á byggingarbréfið.

Nú telja úttektarmenn, að byggingarbréfið sé ekki lögum samkvæmt, og skulu

102 þeir þá leitast við að fá það leiðrétt. Takist það ekki, ber þeim að rita athugasemdir
20. des. sínar þar að lútandi á byggingarbréfið.

Úttekt á jörð skal fram fara fyrir 20. júní.

5. gr.

Brot gegn ákvæðum þessara laga varða sektum allt að kr. 3000.00. Mál út af brotum á lögum þessum svo og rannsókn sú, er um ræðir í 2. gr., skulu sæta meðferð almennra lögreglumála.

6. gr.

Með lögum þessum falla úr gildi lög nr. 22 7. maí 1940, um breyting á ábúðarlögnum, svo og önnur ákvæði, er koma í bága við ákvæði laga þessara.

7. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

8. gr.

Þegar lög þessi hafa hlotið staðfestingu, skal fella meginmál þeirra inn í texta laga nr. 87 19. júní 1933 og gefa ábúðarlögin út svo breytt.

Gjört í Reykjavík, 20. desember 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Pétur Magnússon.

103

20. des.

L Ö G

um breyting á lögum nr. 81 23. júní 1936, um sveitarstjórnarkosningar.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

a. Aftan við 1. málsg. 7. gr. laganna bætist:

Kjörgengir eru einnig þeir, sem átt hafa heimili í kaupstaðnum eða hreppnum að minnsta kosti þrjá mánuði fyrir kjördag og uppfylla skilyrði 6. greinar.

b. 2. málsg. sömu greinar falli niður.

2. gr.

Lög þessi öðlast gildi þegar í stað.

Gjört í Reykjavík, 20. desember 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Finnur Jónsson.